

Κινηματογραφικός

Έτος 7^η Εβδομαήν αριθ. 49 (256)

Αθήναι 30 Νοεμβρίου 1930

ANNA MARY BOGK

εις τὸ ἔργον

ΜΑΥ ΤΑΚΤ

ΔΕΥΤΕΡΑ 8 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

INTEΛ ΑΠΟΛΛΩΝ

ΤΑΙΝΙΑ ΜΠΡΙΤΙΣ ΙΝΤΕΡΝΑΣΙΟΝΑΛ

Ἀποκλειστικὴ ἐκμετάλλευσις «Γ. Συνοδινὸς καὶ Γ. Παπαστόφας»

ΚΥΡΙΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ
ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΕΤΕ
ΜΕΓΑΛΑΣ ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ;

ΤΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΣΑΣ ΣΑΣ ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ
ΝΑ ΣΥΝΕΡΓΑΖΕΣΘΕ ΜΕ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ε. ΜΑΥΡΟΔΗΜΑΚΗΣ & ΣΙΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΦΕΙΔΙΟΥ 11—ΤΗΛΕΓΡ. ΔΣΙΣ: ΜΑΥΡΟΦΙΛΜ—ΤΗΛΕΦ. 67-36

ΔΙΟΤΙ ΔΙΑΘΕΤΕΙ

Τὴν ἐκλεκτοτέραν συλλογὴν τῆς Διεθνούς κινήματογραφικῆς παραγωγῆς

ΗΝΩΜΕΝΟΙ ΚΑΛΙΤΕΧΝΑΙ ΑΜΕΡΙΚΗΣ
(UNITED ARTISTS)

RADIO PICTURES

GAUMON - FRANCO FILM
AUBERT - TAUBER FILM
Κ.Α.Π. Κ.Α.Π.

ΤΑΙΝΙΑΣ ΟΜΙΛΟΥΣΑΣ ΚΑΙ ΗΧΗΤΙΚΑΣ
ΜΟΥΒΙΤΟΝ ΚΑΙ ΒΙΤΑΦΟΝ

ΕΙΣ ΤΑΣ ΤΑΙΝΙΑΣ ΤΗΣ

Πρωταγωνιστούν οί διασημότεροι καλλιτέχναι τοῦ Κινήματογράφου

ΔΙΑΘΕΤΟΜΕΝ ΕΠΙΣΗΣ ΤΗΝ ΠΛΟΥΣΙΩΤΕΡΑΝ ΣΥΛΛΟΓΗΝ

ΜΙΚΙ ΜΑΟΥΣ

ΩΣ ΕΠΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΙΑΝ

ΒΙΒΩΝ ΤΑΙΝΙΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Έτησία Δρ. 100.—
Εξάμηνος > 60.—
Εξωτερικοῦ Γενικοῦ
Έτησία Δραχμῶν 200.—
Αμερικῆς
Έτησία Δολλάρια 3.—
Αἱ συνδρομαὶ ἀπαραίτη-
τως προπληρώνονται
ΕΤΟΣ 709 ΑΡ. 35 (257)

Εβδομαδιαία Κινήματογραφική 'Επιθεώρησης'
Ἰδιοκτήτης—Διευθυντής
ΗΡΑΚΛΗΣ Β. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
Γραφεῖα: ὁδὸς ΦΕΙΔΙΟΥ ἀριθ. 11
ΤΗΛΕΦΩΝΩΝ 1-56 καὶ 67-36

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ

Ὁ στίχος... Δρ. 10.—
Ἡ σελίς... > 1000.—
Κατ' ἀναλογίαν τὰ κλά-
σματα.
Ἰδιαίτερα συμφωνίαι διὰ
δημοσιεύσεις ἀγγελιῶν
διαρκείας.

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΔΡ. 3

Η ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΑ ΤΟΥ ΤΖΩΝ ΤΖΙΛΜΠΕΡ

Πρώτη περίοδος σιερά, ἔλλειψις ἐργασίας, ἀνυπαρ-
ξία κέρδους. Ὁ Τζών συνέθετε μικρὰ ποιήματα, τὰ ὁ-
ποῖα ἐδέχοντο μὲν, δὲν ἐδημιουργεῖσαν ὅμως οὐδὲν ἐκ-
δόται. Τὴν περίοδον αὐτὴν διεδέχθησαν δύο ἐβδομάδες
ἐργασίας σὲ κάποιο στούντιο καὶ αὐτὲς πάλιν τέσσαρες
πέντε ἐβδομάδες ἀργίας.
Ὁ Ροβέρτος Μπρούντον, ἀγχαζάριος μὴ ὀραία ἡμέρα
τὸν Τζών γὰρ νὰ παίξῃ ἕνα μικρὸν ρόλον σὲ κάποια ται-
νία. Ἐνας ἄλλος ἀκόμη πᾶν μικρὸς ρόλος τῆς αὐτῆς ται-
νίας, ἀνετίθη εἰς ἕνα νεώτατο κορίτσι, μελαχροίνου, ποῦ
ἤρχετο ἀπὸ τὸ Ντιὰ. Ὁ ρόλος τοῦ κοριτσοῦ αὐτοῦ ἦτο
ρόλος «ἀδελφῆς» τοῦ Τζών ὁ μισθὸς τῆς ἦτο πέντε δολλά-
ρια τὴν ἡμέρα, τὴν ἡμέρα ὅμως ποῦ ἐργάζετο.

Κατὰ τὴν διάθεσιν μίαν πρόβαν (ἦτο μίαν οἰκογενειακὴν
σκηνὴν) ἡ ἀδελφὴ ἐστρεψε τὸν «ἀδελφόν» τῆς τόσο σιγῆτά,
ὥστε τὰ μανίκα τοῦ Τζών ἐβρόθθησαν κατόπιν μαρκαρι-
ομένη ἀπὸ τὴν ἀσχημὴ ἀλοή, μὲ τὴν ὁποίαν ἡ νεαρὰ
καλλιτέχνις εἶχε ἀλείψει τὰ χέρια τῆς. Ὁ Τζών ἐβγαίνει ἔ-
ξω φρενὸν γὰρ τὴν καταστροφὴν τοῦ ζωστριοῦ του καὶ
μὲ ἀπότοιμον τρόπον, ζήτησε ὡς ἀποζημίωσιν τὰ πέντε
δολλάρια τοῦ μισθοῦ τῆς ἡμέρας τῆς «ἀδελφῆς»!

Τὸ δυστυχημένον κορίτσι ἀρχισε νὰ κλαίῃ, μὲ τέτοιον
σταραγμὸν, ποῦ ὁ Τζών ἐπαλάχθη καὶ κατέληξε νὰ ἀρχι-
σῇ νὰ τὴν παρηγορῇ. Τῆς μιλοῦσε ἀδιάκοπα, καὶ ἀρχισε
μάλιστα νὰ τὴν συμβουλεύῃ πὸς ἔπρεπε νὰ παίξῃ καλ-
λίτερα τὸν ρόλο τῆς στῆ σκηνὴν ἐκεῖνη, χωρὶς ἀλοήφες στὰ
χέρια τῆς. Ἡ «μικρὰ» ἀνομάζετο Λεάτρως Τζού καὶ μετὰ
ἕνα ἔτος ἀπὸ τὸ ἐπεισοδιον αὐτὸ, ἦτο μοιραῖον νὰ συ-
ναντήσῃ καὶ πάλιν τὸ «ῥοατο ἀγόρι», τὸ θυελλώδες μαζὺ
καὶ γοητευτικόν.

Τὴν περίοδον αὐτὴν διεδέχθη μίαν ἄλλην ἀπελπιστικὴν
περίοδος. Ὁ Ζιλμπέρ ἠθέλησε νὰ φύγῃ διὰ τὸν πόλεμον
καὶ προσεπάθησε νὰ καταταγῇ στὴν ἀεροπορίαν, εἰς τὴν
ὁποίαν εἶχε κάποιαν κλίσην δὲν ὑπῆρχε ὅμως κενὴ θέσις
διὰ νέους ἀεροπόρους καὶ ὁ Τζών, ἀπογοητευμένος ἐπῆρε
τὸν δρόμον διὰ τὸ Κόλλυγουντ, διὰ νὰ ἀρχίσῃ ἐκεῖ τὴν
περίοδον τῆς στρατιωτικῆς του σπουδῆς. Μόλις ἐβῆσας
ἕνας ἐπιχειρηματίας τοῦ ἐπρότεινε ἕνα ρόλον διὰ κάποιο
προσεγῆς φιλμ, χωρὶς νὰ ἀμφερόσῃ ὅλον τὸν χρόνον του
στὴν ἀσχολίαν αὐτήν, ἀλλὰ μόνον τὶς ἐλευθέρους ὥρας
του. Τὸ ἴδιον ἐκεῖνο βράδν ἐπῆγε νὰ δεκτιχθῇ σὲ κάποιο
καλὸ ξενοδοχεῖο διὰ νὰ φορτίσῃ τὴν εὔνοιαν αὐτὴν τῆς
τύχης.

Ὅλα μοῦ ἐφάνθησαν στὸ ξενοδοχεῖο αὐτὸ περίφημα,
διηγείτο κατόπιν ὁ Τζών. Τὰ φῶτα, καὶ τὰ
τραπέζια γεμῆτα λουλουδία. Ἐγόρευαν στῆ βεράντα. Ὁ
μιλος ὀραίων κοριτσιῶν ἵππηγεν ἐκεῖ καὶ δὲν ἀργησα
νὰ διακρίνω μεταξὺ τῶν κοριτσιῶν αὐτῶν, ἕνα ἰδιαίτερον
ποῦ εἶχε κάποιο γοητευτικὸ γέλιο. Τὸ κορίτσι αὐτὸ ἔλε-
γετο Ὀλβία. Ἦτο ἕκαστος περίου χρόνον καὶ εἶχεν ἔλ-
θει μὲ τὴν μητέρα τῆς ἀπὸ τὸν Μισσισιππὴ.

Ἐγγνωρίσθηκα μὲ αὐτὴν καὶ ἐπεράσαμε ὀλόκληρη

τὴ βραδνὴν μαζί. Τὴν ἄλλη ἡμέρα, τὴν ἐπῆγα στὸν κι-
νηματογράφον. Ἐνα ἀπόγευμα, ἦσουν ἔτοιμοι νὰ διαλύ-
σω τὸ συμβόλαιόν μου μὲ τὸν κινήματογραφικὸν ἐπιχει-
ρηματίαν, διὰ νὰ κατορθώσω νὰ κάμω μίαν βόλταν ἔξω
μὲ τὴν Ὀλβίαν. Ὁ ἔσως εἶχε ἀρχίσει, καὶ μετὰ ἕνα
μῆνα ἦσουν ὁ νόμιμος σύζυγος τῆς ὀραίας κόρης. Κατὰ
τὴν ἐπομένην ἐβδομάδα, ἡ ἰσπανικὴ γοητικὴ ἀρχισε νὰ
μαστίζῃ τὸ στοράτσιμα καὶ τὸ φιλμ ὅπου ἔπαυσε εἶχε τε-
λειώσει. Ἦμιον, τότε, εἰσοσιτεσσάμενον ἔτον, εἶχα μίαν
γυναίκα στὸς ὄμιους μου καὶ καμιά ἐργασία, καὶ μετὰ.
Ἡ Ὀλβία δὲν ἐννοοῦσε νὰ υποφέρῃ τὴν κατάστα-
σιν αὐτήν, καὶ ἐγὼ ἔτρεχα σὰν τρελλὸς καὶ περιφερόμενον
σὲ διάφορα στούντιο. Δὲν κατορθώσα ὅμως νὰ εὐρω ἐρ-
γασίαν. Πολὺν μεγάλο σῶμα, πολὺ λεπτὸ, πολὺ παχὺ γὰρ
τὴν ὀδόντην, μοῦ ἔλεγαν στερεότυπα. Πρὸ τῆς κακοτυ-
χίας αὐτῆς, ἡ μητέρα τῆς Ὀλβίας ἐβγαλε στὴν κόρη τῆς
νὰ μὲ ἀφήσῃ καὶ νὰ πάῃ κοντὰ τῆς. Ἡ Ὀλβία ἐβρῆκε
καὶ γὰρ τὸ εἰσιτηρίο τῆς ξώδεσσα καὶ τὸ τελευταῖον δολ-
λάριον ποῦ εἶχα. Οἱ τόσες μου ἀδείασαν, τὸ σὰτι μου ἐρή-
μωσε.

Συνήντησα, τότε, τὸν Σέου Χαγιακάβα, ὁ ὁποῖος μοῦ ἔ-
δωσε ἕνα ρόλον στὸ φιλμ ποῦ ἐγύριζε. Ὁ ἴδιον ὄντος ἡμι-
προσάρμοι ποῦ ἔφερον εὐτυχίαν, γατι, ἀπὸ τὴν στιγμήν
ἐκεῖνην, εὐτυχία πάντοτε ἐβγαίαν. Ἀλληλογραφία μὲ
τὴν Ὀλβίαν, τὴν ἀλλόκοτην αὐτῆς γυναίκα. Τὰ γοργάματα
τῆς ὅμως ἦσαν γεμάτα ἀποδόσηματα πράγματα. Δὲν εἶχα
μὲ πᾶ τιποτα νὰ ποῖμε μετὰξὺ μας. Ἐτσι, ἔμεινα μόνος,
ἐναβήρῃκα τὶς θανάμεις καὶ τὴν ἐλευθερίαν μου.

Ἐλευθέρως, νέος καὶ ὀραῖος, οἱ τρεῖς αὐτῆς ἰδιότητες
ἐστόλταν νὰ Τζών Τζιλμπέρ, ὅταν ὁ Μωρίς Τουρνέο τοῦ
ἐπρότεινε νὰ «παίξῃ» ἀποκλειστικῶς γι' αὐτόν.
Ὁ Τζών ὑπέγραψε, λοιπόν, μὲ τὸν Γάλλον αὐτὸν ἡμι-
προσάρμοι συμβόλαιον γὰρ δύο ἔτη.
Ποτὲ ἄλλοτε, λέγει ὁ Ζιλμπέρ, δὲν ἦμιον τόσοσιν εὐτυ-
χημένους. Ἐργαζόμενος δεκαοκτὸ ὥρες τὴν ἡμέραν ἦμιον
ὑπερήφανος σὰν λόρδος, καὶ τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὴν ἐργασί-
αν μου δὲν μὲ εὐχαριστοῦσε.

Ἐν τούτοις, μίαν ἡμέραν ὁ Ζιλμπέρ εὐρίσκειτο στὸ γρα-
φεῖον του, ὅταν ὁ Τουρνέο τοῦ παρουσίαζε μίαν νεαράν
γυναίκα μὲ στενωμάκι ματὰ ποῦ ἀνέβαιναν πρὸς τοὺς
κροτάφους, μὲ χροῖμα ζοηρὸ καὶ μὲ χαμόγελο ποῦ ἐτάρασε.
Ἦτο γυναίκα εὐχάριστη καὶ ἀριστοκρατικὴ τὸς τρό-
πους. Ὁ Τζών ἀνεγνώρισε κατὰπληκτος τὴν Λεάτρως
Τζού, τὴ μικρὴ «ἀδελφὴ», τὴν ἀδεξία ἠθοσποιο ποῦ τοῦ
εἶχε χαλάσει τὸ σακάκι, μὲ τὰ παλαιωμένα ἀπὸ ἀλοήφες
χέρια τῆς τὴν ἐποχὴν ποῦ τὸ βεστιάριον του ὀλόκληρον ἄ-
πετελεῖτο ἀπὸ τὸ σακάκι ἐκεῖνο... Ἡ συνάντησις ἠπῆρξεν
ἐγκάρδιος. Οἱ δύο παλαιοὶ γνώριμοι ἐδεικνύθησαν μαζί ἐκεῖ-
νο τὸ βράδν.

Οἱ ἐργασίαι πῆγαναν περίφημα. Τὰ φιλμ διεδέχοντο
τὸ ἕνα τὸ ἄλλο. Ὁ Τζών εἶχε πάρει τὸ διαζύγιον του, καὶ

τὸ ἕνα τὸ ἄλλο. Ὁ Τζών εἶχε πάρει τὸ διαζύγιον του, καὶ

ΤΑ ΝΕΑ ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΦΙΛΜ

ΣΤΟ ΔΥΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ

Εκμετάλλευσις ΙΚΑΦΙΑΜ

1918... Γαλλία.—Σ' ένα τομέα του δυτικού μετώπου...

Βέγγηλημένα από τας στερήσεις και την άδιάκοπη μάχη, επί τέσσαρα χρόνια τώρα, τα γεωμετρικά στρατεύματα μόλις κατορθώνουν να κρατούν άκόμενη τας θέσεις τους, ενώ ο έχθρος άκατάπαυστα ένοχούει τας δυνάμεις του με το ανθρώπινο ύλ κώ.

Στο βασίλειο αυτό της φρίκης και του θανάτου, κάθε αίσθημα είναι και πάθος, και ή φίλια, δεσμός που τον σπραγίζει ή αίμακτηρά όπτασία του καινού κινδύνου.

Τέσσερσι φίλοι, ο Βαναρός, ο φοιτητής, ο άνθυπολοχαγός και ο Κάρολ στρατοπεδευμένοι πίσω άκρυβώς άπ' τής γραμμής στο σπίτι ενός γάλλου γεωργού.

Μίρα και νύχτα ή φρενέτις τής μάχης... και κάπου κάπου, όταν ο άλληλοσπαραγμός κοπάζει, τα μάτα τής όμορφης Ζακελίνας, για να ξεκουράξουν τα νεύρα τής φιλικής τετράδας, μα περισσότερο του νεαρού φοιτητή, που ποτέ του δεν είχε ως τότε άγαπήσει. Πόσο τον συγκινούσε σ' αυτό το άγριο περιβάλλον, ή γεμάτη έπιείκειαι και σιγή ή όμορφη κόρη του γεωργού.

Ο πύλεμος όμως ζηλεύει κι' αυτήν άκόμη τή μικρή γαλήνη. Συρίζοντας, διασχίζουν τήν άερα, ή όβιδες. Η μιá εκρηγής άκολουθεί τήν άλλη ο' ένα φρικιαστικό πανδαιμόνιο.

Και τότε φεύγοντες τήν άπειλή του θανάτου, ή Ζακελίνα κι' ο φοιτητής, άτοτραχηγμένοι σε μια γωνιά του υπογείου, νευθώνουν να γεννιέναι μέσα τους για πρώτη φορά μιá δυνατή άγάπη. Ο πόλεμος για μιá στιγμή λησμονιέται. Δυο νεαρές ύπάρξεις ανήκουν ή μιx στην άλλη...

Πρόσκαιρη εύτυχία... Τον φοιτητή καλεϊ, στην πρώτη σειρά του κινδύνου, το κήρυκον προς τήν πατρίδα...

Συγκενρωτικά πυρά... άσφυξιόγόν... μυδραλιοβόλα... άράπην... άεροπλάνα... όβιδες, σακηνικά όργανα μιá άρχήστρας κολάσεως, εκ' ελθόν τή συμφωνία τής Α' θρωπίνης Έξοντώσεως.

Ξίφνου κορωνίς τής συμφωνίας, ξεσπá μιá όβίδα. Ο Βαναρός, ο Κάρολ και ο Άνθυπολοχαγός όφσκονται θηκμένοι στο πρόσωμά των... Και κάτω από τήν άκατάπαυστη όροχή των βλημάτων, ο φοιτητής, μόνος, πύ διέφυγε τον κίνδυνο, άρχίζει με τής τελευταίας του δυνάμεις το έργο τής διασώσεως.

Η έπίθεσις των γάλλων εν κρούση και τούς τέσσερσι φίλους ένώνει πάλι μιá πρόσκαιρη γαλήνη. Γαλήνη... Ως τότε:

Ο Κάρολ είναι πρότερος από εύτυχία... Του έδωσαν άδεια... Του έπιτρέπουν να έπιστρέφει στο σπίτι του... Περώνοντα; άπ' τής Βρυξέλλας θά ψώνιση πολ-

λά πράγματα για τή μητέρα του, για τή γυναίκα του που πεινούν εκεί κάτω στην πατρίδα. Πόσο μακρú του φαίνεται το ταξίδι, πόσο λαχταρά να σφίξη στην άγκαλιά του το σύντροφο τής ζωής του... Και έπί τέλους, να πάλι ή πόλι; όπου γεννήθηκε με τούς στενοús της δρόμους, τα σκυθρωπά της; τώρα σπίτι. Να και το κεντρικό μπακάλικο του μπάριμπα Χάνριχ. Τι κόσμος... Γρησδες, γυναίκες, παιδιά περιμένουν να πάρουν τήν τροφή τής μέρας.

Πνιγμένη μέσα στο πλήθος, περιμένει κι' ή μητέρα του για λίγο έστω φωμί... Δυο μέρες έχει να φάη. Ξίφνου μιá άπρόοπτη συγκίνητι σφγγει τήν καρδιά τής... Έκει κάτω δεν είναι ο Κάρολ τής, που τρέχει διαστικό, προς το σπίτι, ή μήπως τήν πλανά το θολό της; βλέμμα; Πόσον θάθελε να τραξη... να διδαιωθεί. Άλλή στο σπίτι πεινούσαν, και θάχανε τή σερά τής και θάμεναν πάλι χωρίς φωμί.

Σαν τρελλός τώρα άνεβρίζει ο Κάρολ τή σάλα. Η καρδιά του χτυπά δυνατά. Πίσω άπ' αυ ή τήν πόρτα θά βρñ τή γυναίκα του. Φρίκη!

Δεν θέλει καν να το πιστέψωι. Η γυναικούλα του στο κρεβάτι μι' ένα ξένο: "Ο.σ του το είναι έπανασταται; μπρός σ' ένα τέτοιο άπίστευτο έφιάλτη... Τους βλέπει να τρέμουν μπροστά του, χωρίς φωνή, κέρυσοπλήκτους. Πόσον θάθελε να τους σκοτώση... να τούς σκοτώση ένωμένους... Οι κρότφοί του χτυπούν δυνατά. Σηκώσαι; το όπλο, δέν ξέρει κι' αυτός τι κάνει.

— «Μά φιληθήτε λοιπόν... φιληθήτε, σάς λέγω.» — «Κάρολ, μη πυροβολήσης... δεν φταίω... Πεινούσαμε... κι' αυτός μοίφερνε κάπου κάπου λίγο φωμί.»

Το βασανισμένο της πρόσωπο, όπου ή στερήσις και ή πίκρες είχαν χαράξει βαθιά τα ίχνη τους, του δείχνει ότι ο πόλεμος κι' εδώ άκόμη έξήγησε τα θύματα του.

Όλοκληρη νύχτα, παρά τήν κούρσι του, έπί ρασαν άγρυπνοι έ ένας πλάϊ στον άλλον, σχεδόν σάν ξένοι.

— «Δεν φταίω Κάρολ, έλειψες πολύ από το σπίτι» — «Δεκαπέντε μήνες και έξη μέρες...»

— «Πεινούσαμε... Τι να κάνη μιá γυναίκα όλομόναχη σε μιá άστοργη πόλι;... Άχ! γιατί δεν παύετε τον πόλεμο εκεί κάτω;

Βαρειά; και πένθιμος περνών ή μέρες. Μεταξύ αυτού και τής γυναίκας του ύπάρχει ένα άόρατο φράγμα... Άρχίζει σχεδόν να έπιθυμή το Μέτωπον. Άδικα του ζητιανεύει τή συγγνώμη του, ένα φίλι.

— «Πές μου ένα καλό λόγο. Δεν μπορείς να φύ-

γης και να μ' άφίσης έτσι»

— «Μη κλαίς, είμαστε όλοι δυστυχισμένοι. Φτάνει όλοι γι' αυτά... Μά ή άδεια λήγει; ή στιγμή του χωρισμού έφθασε, και τίποτα άπ' τή συζυγική ζωή δεν κατόρθωσε να τούς ξανακλώση.

Το Μέτωπο... Πάλι ή ίδια ζωή στα χαρκόματα, με τής στερήσεις, τήν άγωνία, τή φρίκη. Ο θάνατος έχει έπείσει πολλούς. Ο έχθρος έχει έντεινει τής προσάθειές του. Μια μετάθεσις των στρατευμάτων χωρίζει για πάντα τή μικρή Ζακελίνα από το φοιτητή... Ο πόλεμος ούτε τής μικρούλης αυτής καρδιάς έφείσθηκε.

Και φθάνει ή μέρα τής άτέλειωτης ανθρώπινης θυσίας. Η μεγάλη έπίθεσις του έχθρου άρχίζει. Τους τέσσερσι φίλους που συνέδεε άδιάσπρητα δεσμός, τούς χωρίζει τώρα ή μοίρα. Ο ένας κατέπιε το άλλου πέρφουν θύματα του νέου αυτού Μολώχ, του Πόλεμου.

Πάνω από τής άλλοτε άνθόσπαρτες πεδιάδες γέρνει τώρα κουρασμένος ο θάνατος. Τήν άνύσπαρτα μολύνει ή βαρεία πνιχί του, τ' άσφυξιόγόνα. Άλύγι στα προχωρούν, καταστρέφοντες τα πάντα στη διάβα του, από παντού τα τάνκς. Τής αίμωγις των έτοιμοθανάτων προσπαθούν με λύσσα να πνίξουν οι σατανικοί συρμοί των όβιδών, όπου δεσπόζει ή σπαρακτική κραυγή του παρρηνηστικου ταγματάρχου.

— «Διατάξτε Μεγαλειότατε! Ζήτω! Ζήτω! Ζήτω!

Και τώρα μέσα στην έρειπωμένη εκκλησιά ο ψώνονται οι δόγγοι των πληρωμένων.

— «Το φως μου! Έγχα το φως μου! — Γιατρέ μου έχω πέντε παιδιά! — Δειψώ! Λίγο νερό... Δεν είμαι πια έχθρος σας!

Και ή τραγική έποδοús του Βαναρού που έχχασε κι' αυτός το λογικό του.

— «Άχ, τι καλά! Τι καλά! Δυο θύματα από και, διασπνζόμενος από χίλιες πληγές, μα πειδ πολύ από τήν άόσπαστη όπτασία τής γυναίκας του που το του ψυθυρίζει.

— «Δεν φταίω έγώ! Πές μου μιá καλή λέξι» σιγοπεθάνει ο Κάρολ, ενώ τα χείλη του μόλις κατορθώνουν ν' άθερώσουν λόγια συγγώμης.

— «Μη κλαίς! Το ξέρω! Όλοι μας φταίμε!

Η ΖΕΡΜΑΙΝ ΝΤΥΛΑΚ ΣΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤ. ΣΥΝΘΕΡΙΟΝ ΤΩΝ ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ

Από τας Βελγικάς εφημερίδας πληροφορούμεθα ότι το «Λεβέν; Κινηματογραφικόν Συνέδριον», όπεο έλαβε χώρα κατά τήν παρελθούσαν έβδομάδα εν Βρυξέλλαις διεξήχθη με μεγάλην έπιτυχίαν παραστάσεων των νεωτέρων κινημ. έκποσώσεων τής Εδωσίτης.

Αξίζει να σημειωθή ότι τον γαλλικόν κινηματογράφον άντεπροσώπευεν έπισήμως ή πρωτοπόρος γαλλίς σκηνοθέτις κ. Ζερμαίν Ντυλακ.

Η ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Δεκέμβριος (του τακτικού άνταποζοιού μας).—Είς τούς κινηματογράφους Marcadet, Montrouge, Roch choudard και St. Paul προβάλλεται με πολύ μεγάλην έπιτυχίαν, ή ταινία «Τι φαινόμενον» με τον κομικον Χαφόλ Λόυδ.

Το άριστόγνημα του Veuloo «Η βαρκαρόλλα τής άγρίτης» ήρτισε τήν χαρούφα του και προβάλλεται ταύτοχρόνως εις τα κινηματοθέατρα Lutetia, Lyon Pathé, Morart Pathé, St. Marcel Pathé, Louxor, και Triomphe Palace.

Από τής 28 Νοεμβρίου ήρτισε ή προβολή εις τα Olympia τής μεγάλης ταινίας του Poirrier «Κάιν», με τον Τόμα Μπουοντέλ και υπό τήν προεσσίαν του Προέδρου τής Δημοκρατίας. Έπίσης προβάλλονται εις τούς κίτωθι κινηματογράφους τα έξής έργα:

Alma Palace. «Ο Ξρως τραγουδά» ταινία όμιλούσα γαλλιστι.

Aubert Palace. «Ο άθάνατος βαγαπόντης», ταινία ήχητική.

Caméo. «Τρούζα» ταινία ήχητική.

Capucines. Έξοκολούθει ή προβολή διά τρίτην έβδομάδα τής ταινίας «Τόνισα ή ήχηρα του κορμασιένου» με τήν Ιτα Ρίνα.

Ciné Magic. «Γυνώι έρασταί» με τον Νοβάρρο. Convention. Η γαλλιστι όμιλούσα ταινία «Ο δρόμος είνε ώραίος» με τον Αντρέ Μπουζέ.

ermitage Pathé. Η μεγάλη πολεμική ταινία «Οδέν νεώτερον από το μέτωπον», παραγωγής Ουίνβερσαλ.

Paramount t. «Η έπιστολή» με τήν Ρενέ Ρομέ και τον Γαβριέλ Γκαμπριό, ταινία όμιλούσα γαλλιστι. Imperial Pathé. «Ο δρόμος του παραδείσου» με τήν Χιόβελ και τον Φοίτς εις Γαλλικήν έκδοσιν. Maillot Palace. «Το ζωντανό πτώμα», με τον Ποντόβαν, ταινία βοθη.

Oeil de Paris. «Η Μητροπόλις» του Φρ Λάγκ. Omnia Pathé «Λευή και Σια» όμιλούσα γαλλιστι.

Electric Aubert. «L'intruse» με τήν Γελόρια Σβάνσον, ταινία ήχητική.

Ursulines. «Το ήμερολόγιον μιáς άμαρτωλής» με τήν Λοίξ Μπουόνς.

Vieux Colombier. «Έτσι είνε ή ζωή» ταινία όμιλούσα γαλλιστι.

Τεράστια διαφημίσεις—προγράματα τοιχοκόλληνα εις όλους τούς δρόμους των Παρισίων άγγέλουν τή προσεχή προβολή τής μεγάλης δημοσιότητας του «Αυτέλ Γκάνς «Το τέλος του κόσμου». Αναμένεται ως ένα από τα μεγαλειότερα κινηματογραφικά γεγονότα τής έποχής.

ΜΕΤΑΦΩΝΩΝ Πλήρες εν άρίστη καταστάσει μεγάλη; ενάσσεως με διπλοús δίκουος έννοιμάζεται, ως και μηχανή SIMPLEX με λάμπαν οικονομίας εν άρίστη καταστάσει.

Πληροφορία παρα το Β. Γρέτση τέμα όδου Άχαρών, Αθήνα.

ΑΠΕΔΕΙΧΘΗ

ὅτι αἱ ἐμπορικώτεραι ταινίαι τῆς ἀγορᾶς εἶναι αἱ ταινίαι

ΓΟΥΩΡΝΕΡ ΜΠΡΟΔΕΡΣ ΚΑΙ ΦΕΡΣΤ ΝΑΣΙΟΝΑΛ

Μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς «Κυρίας μετὴν Ἑρμίνης», τὸ ΑΤΤΙΚΟΝ τῶν Ἀθηνῶν προβάλλει κατὰ τὴν τρέχουσαν ἐβδομάδα μία χαριτωμένη ὀπερέττα

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΕΣ ΑΓΑΠΕΣ

μετὰ τοὺς περιφημοὺς πρωταγωνιστὰς τῆς Ἀμερικανικῆς ὀπερέττας
ΜΠΕΡΝΙΣ ΚΛΑΙΡ καὶ ΑΛΕΞΑΝΔΡ ΓΚΡΕΥ

Εἰς τὸ θέατρον ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ προεβλήθη μετὰ ἐπιτυχίαν ἓνα δυνατὸ δράμα σαλονιοῦ μετὰ πρωταγωνιστὰς τὸν Ρίτσαρ Μάρτλινεξ καὶ τὴν Κώνσταντίν Μπένετ, πλουσίας σκηνοθεσίας

Η ΕΡΩΤΙΚΗ ΦΛΟΓΑ

Ἀπὸ δὲ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας 8 Δεκεμβρίου, ἀρχεται ἡ προβολὴ τῆς μεγάλουτέρας ἐφ'ετεινῆς ταινίας, ρωσικῆς ὑποθέσεως

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΦΛΟΓΑΣ

Συγχρόνως εἰς τοὺς δύο κινηματογράφους

ΑΤΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

Ταινία 100 0/0 ἑγχρωμος

ΑΝΩΤΕΡΗ ΤΟΥ ΒΑΡΚΑΡΗ ΤΟΥ ΒΟΛΓΑ

ΑΜΟΛΟΧΙΤΗΣ-ΒΟΥΛΓΑΡΙΔΗΣ

ΕΥΠΟΛΙΔΟΣ 14 — Τηλεγραφήματα: ΦΙΡΝΑΤΕΞ

Ἀντιπρόσωποι Μακεδονίας—Θράκης

Ι. ΧΟΛΕΒΑ ΚΑΙ Γ. ΜΑΡΚΑΤΑ ΥΙΟΙ

Βικτωρος Οὐγκὼ 5 — Θεσσαλονίκη

